

Portfólió

Ayhan Gökhan

Két verseskötet szerzője. Első verseskötete 2010-ben jelent meg Fotelapa címen a József Attila Körnél, második verseskötete 2013-ban jelent meg János és János címen a Kalligram Kiadónál.

A hamarosan induló Gyerekirodalmi Centrum (IGYIC-PIÜ), a Pannon Tükör szerkesztője és a Lackfi János fővédnöksége alatt működő

Üveghegy gyerekirodalmi portál főszerkesztője. 2011-ben Móricz Zsigmond Ösztöndíjat, 2013-ban, 2015-ben és 2017-ben a Nemzeti Kulturális Alap Alkotói Ösztöndíját, 2019-ben a Látó folyóirat az év legjobb drámájáért járó Jackovics-díját nyerte el.

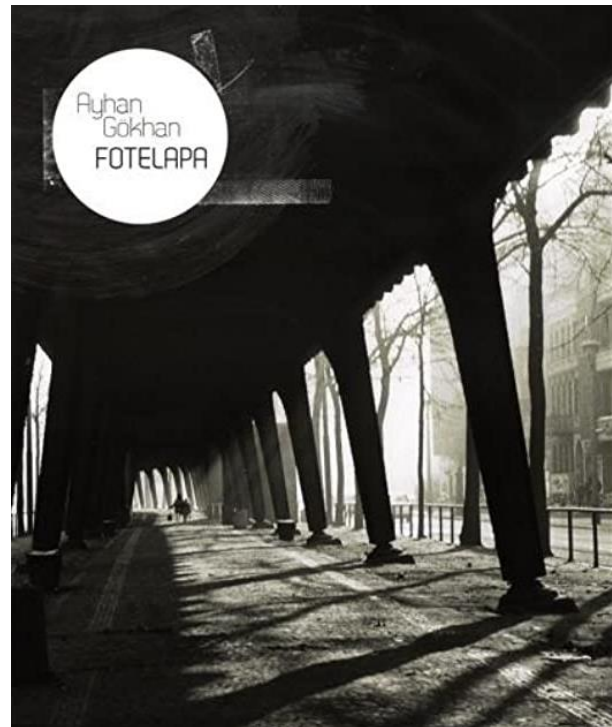
2005-ben jelentek meg folyóiratban először versei (Magyar Napló, Élet és Irodalom)

2009-ben kezdett el rendszeresen publikálni online és print lapokban (Magyar Napló, Hitel, Kortárs, Holmi, 2000, Jelenkor, Népszabadság, Vigilia, Életünk,

Alföld, Kulter.hu, Prae.hu, Műút, Turkinfo.hu, Élet és Irodalom, Székelyföld, Helikon, Híd, Palócföld).

2010-ben jelent meg első verseskötete Fotelapa címmel a József Attila Kör gondozásában.

Dr. Harmath Artemisz
irodalomtörténész, kritikus írása a **Kacér romok (Kalligram Kiadó, 2012)** című tanulmánykötetben a **Fotelapáról:**

„A sűritési és „összeszerelési” technikákban kiérleltnek tetszik Ayhan Gökhan sallangmentes, apa-tárgyú, tárgyias jelhasználatú lírája, amely romosabb, szétesőbb nyelvében is átgondoltabbnak, kimunkáltabbnak és egyenletesebbnek tűnik sok első kötet anyagánál, mikor a veszteséget írja körbe, ugyanakkor a beteljesedett, élő kapcsolatról is van mondanivalója, igaz, egy árnyalattal egyenletlenebb formában.”

Borbély Szilárd író, költő, drámaíró, irodalomtörténész, kritikus írása a **Hungarikum-e a líra? (Parnasszus Könyvek, 2012)** című tanulmánykötetben a **Fotelapáról:**

„Ez az új személyesség, az élet költői formálása, az én elrejtő megjelenítése, régi és új tudásának magas költői megformálása olvasható Ayhan kötetében. Lázadás ez is, elszánt radikalizmus.”

Dr. Lapis József kritikus, egyetemi tanár írása a Líra 2.0 közelítések a kortárs magyar költészethez (József Attila Kör, 2014) című tanulmánykötetben a Fotelapáról:

„A kötet címadó verse klasszikus önmegszólító költemény, s e beszédmód miatt is erősebbnek érzem, mint az E/2-ben írottak nagy részét – s talán az ezzel járó reflektív távlat okozza, hogy a Fotelapa mondatai szikárabbak, az önmegfigyelés pedig már kegyetlenül precíz.”

2013-ban megjelent második verseskötete, János és János címmel.

Tolnai Ottó író, költő írása a János és Jánosról:

„Szép, karcsú volta nagyon megtévesztett, azonnal leültem ugyanis, hogy átolvassam (átfussam), de hirtelen olyan félelmetesen izgalmasnak, töménynek tűnt, hogy képtelen voltam haladni, állandóan vissza-vissza kellett térnem. És látnom kellett, az utóbbi idők egyik legfontosabb könyve került a kezembe.”

2015-től az Üveghegy nevű, Lackfi János fővédnöksége alatt elindított gyerekirodalmi portál főszerkesztője

2018-ban elnyerte a Nemzeti Tehetség Program ösztöndíját.

2019-ben publikálta első drámáját a Látó című marosvásárhelyi folyóiratban Áldozatkirálynő címmel

Tasnádi István író, drámaíró írása az Áldozatkirálynő című darabról:

„Fájdalmasan szép, költői szöveg, nagyon erős és kifejező a líraisága, néha nyers és metaforikus egyszerre, tenyér és rózsa.”

Márton László író, műfordító írása az Áldozatkirálynő című darabról:

„Erős sodrású szöveg, a mesei motívumok nagyon jól működnek, egy fiatal színészfű és egy középkorú színésznő sokat kihozhat belőle.”

2019 elejétől a cigány kultúrára nagy hangsúlyt fektető Romano Mária Rádió Kultúrmozsa című műsorának műsorvezetője

2019 elejétől a Kultúra.hu kulturális portál újságírója.

2019 elejétől a Pannon Tükör debüt rovatának szerkesztője.

2019 őszén a PesText világirodalmi fesztivál irodalmi pályázatán írása bekerült a shortlistbe.

2019-ben elnyerte a marosvásárhelyi Látó folyóirat a lapban megjelent legjobb drámáért járó Jackovics-díját Henger című darabjáért.

Láng Zsolt laudációja a Henger című darabért járó Jackovics-díj átadóján 2019-ben Marosvásárhelyen:

„Mi a színház ma? Erre a kérdésre lehet felelni egyrészt teoretikusan, másrészt praktikusán. A teoretikus felelet lehet Lehmanntól inspirálódó, az ő posztdramatikus, a színpadi szöveg primátusát elvető formulája szerint orientálódó, és lehet pavis, nevezzük az egyszerűség kedvéért a szövegközpontú színház modelljét támogató felelet. Természetesen máris belegabalyodunk az értelmezések finoman kapaszkodó hálójába. Akkor hát válasszuk a praktikus utat! Vagyis nézzük meg, mi van a színházakban. Itt viszont a gyakorlat szokásos béklyói gabalyodnak ránk. Megfigyeléseink száma korlátozott, tehát előfordulhat, hogy lényeges jelenségek elvesznek, másrészt a megfigyelés perspektívája, pontosabban millióje túlságosan is befolyásolja a levonható konzekvenciákat. Tény, hogy olyan színházat, amelyet Ayhan Gökhan

szövegei alapoznak meg, nemigen találunk erre felé. Miért? Ennek sok minden az oka lehet, nem szeretnék itt belemenni. Inkább azt erősíteném meg, hogy miért alkalmasak Gökhan szövegei a színpadi megjelenítésre. Ha már szóba került a színpadi ház és a nemszó-színház, akkor azzal érvelnék, hogy létezik egy harmadik út is. Ez a harmadik út olyan térbe vezet, ahol mindkét kérdés egy időben jelen van. Mindkét értelmezés, mindkét színház-változat, még hozzá egymás kölcsönhatásában. Az a poétikus és egyben drámai tér, amely a Gökhan-darabokban megjelenik (a díjazott Hengerben és a korábban nálunk közölt Áldozatkirálynőben is), a maga során nemcsak a kétféle színházat hozza egymással érintkezésbe, hanem a kölcsönhatásból származó erővel deformálja, majd pedig transzformálja a darabokat is. Beburkolja a színpad metafizikájával, egyben ki is emeli onnan, meghámozza, és közvetlen, személyes élményünké teszi őket. Az én személyes élményemmé. „Koordinátáimmá”, „természetemmé”, „személyiségemmé”.

2020 januárjától a Petőfi Irodalmi Ügynökség munkatársa, kiemelt feladata a hamarosan az Ifjúsági és Gyerekirodalmi Centrum fővédnöksége alatt induló Gyerekirodalmi Centrum elnevezésű blog szerkesztése

Önálló kötetei

Fotelapa (József Attila Kör, 2010)

János és János (Kalligram Kiadó, 2013)

Drámái

Áldozatkirálynő (Látó folyóirat)

Henger (Látó folyóirat)

Díjak, ösztöndíjak

Móricz Zsigmond Irodalmi ösztöndíj, 2011

Gérecz Attila-díj jelölés, Szépírók Társasága, 2012

NKA Alkotói Ösztöndíj, 2013

Média a tehetségekért díj, Online kategóriában II. helyezet, 2014

Astellas média az orvosokért, különdíj, 2015

NKA Alkotói Ösztöndíj, 2015

NKA Alkotói Ösztöndíj, 2017

Nemzeti Tehetség Ösztöndíj, 2018

Látó, legjobb dráma díja, 2019

Irodalomjegyzék

Urfi Péter: Szép összevisszaság, Élet és Irodalom

Mészáros Sándor: Ayhan Gökhan versei elé, Litera

Ficsku Pál: Seidó; Népszava

Krusovszky Dénes: „Győztesként nem lehet kikerülni”, Litera

Károlyi Csaba, Szép versek, Ex Libris, Élet és Irodalom

ÉS-kvartett, Borbély Szilárd Nincstelenek című regényéről, Károlyi Csaba

Szócs Géza ajánlója a Móricz Zsigmond Ösztöndíjhoz

Nádas Péter ajánlója a Móricz Zsigmond Ösztöndíjhoz

Angyalosi Gergely ajánlója a Móricz Zsigmond Ösztöndíjhoz

Nádasdy Ádám ajánlója a Móricz Zsigmond Ösztöndíjhoz

Borbély Szilárd fülszövege a Fotelapához

Borbély Szilárd: Hungarikum-e a líra? Parnasszus könyvek

Harmath Artemisz: Kacér romok

Turi Tímea: Vulkán vagy bánya, Jelenkor Folyóirat

Lázár Bence András, Irodalmi éwertékelő körkérdés, Irodalmi Jelen

Lázár Bence András: A fény hiányában, Tiszatáj

Lázár Bence András: A feszültség nyelve, Tiszatáj

Szénási Zoltán: A Vigilia évtizedei

Rácz I. Péter: Halál apa blues, Vasárnapi Hírek

Bedecs László: Ketten az úton, Bárka Folyóirat

Vörös István – Lackfi János: Intézményszerűen tagadni az intézményesülést
(Válaszok Balázs Imre József kérdéseire, Korunk Folyóirat

Beszélgetés egy volt ELTE-s költővel, Interjú Lackfi Jánossal, Publicer

Csehy Zoltán: A poszthumántól az alternatív rítusig, Parnasszus, 2015. nyár

Lapis József: Líra 2.0: közelítések a kortárs magyar költészethez, Palimpszeszt
Kiadó

Nemes Z. Márió: A preparáció jegyében, József Attila Kör

Lapis József: A másik gyermek – Felforgató elemek, tabutémák a kortárs
gyereklírában, Parnasszus

Pion István: A dolog jó, tehát nem mehet, Magyar Nemzet

Németh Zoltán: Traumatizált testek a kortárs magyar irodalomban, Kalligram

Németh Zoltán: A migráns irodalom lehetőségei a közép-európai irodalmakban,
Iskolakultúra

Dr. Harmath Artemisz: Fiatal költészet, Szépirodalmi Figyelő Online

Nagy Anna: Kortárs irodalom, BBTE BTK

Lovász Andrea: „ebben a pocsolyában/ tényleg minden benne van”, avagy nem
baj, ha esetleg a gyerek is élvezi. Magyar gyerekköltészet napjainkban,
Parnasszus

Szokács Kinga, Magyar FordítóHáz Alapítvány, lapszemle

Pályi Márk: Múmin – A tragédia nélküli mese, Üveghegy

Tábor Ádám: Ayhan Gökhan két verse elé, Litera

Artzt Tímea: A beszédfolyam partján, Kortárs Folyóirat

Nemes Z. Márió: Kacsacsőrüemlős-várás Kenguru-szigeten

Lenne miről beszélni – Irodalmárok (Margócsy István, Nemes Z. Márió, Nyerges Gábor Ádám, Braun Barna) csepp negédes gyanúval vagy gyanútlanul a legfiatalabb irodalomról

Csécsei Dorottya: Túlvilági tekintetek — a hétköznapiak lunáris poétikája

Pataky Adrienn: Ex libris, Kali Ágnes: Ópia, Élet és Irodalom

Pataky Adrienn: A kortárs magyar líra elmúlt évtizedének biopoétikai irányáról, Bárka

Papp Gréta szakdolgozata az apa tematika kapcsán a Fotelapáról, Deres Kornélia és Papp Für-János Kötetéről, Debreceni Egyetem, Bölcsészettudományi Kar

Bari Károly: „A mozdulatlan örökbefogadása”, Kalligram Kiadó

Kántás Balázs: A fizetés nélküli szabadságra ment költői én, Irodalmi Jelen

Láng Zsolt laudációja, Látó folyóirat

Társasági tagság

József Attila Kör (2019-es megszűnéséig)

Szépírók Társasága

Magyar Írószövetség

2020. március 16.

